

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Mariany Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa: **Š. Ď.**, bytom v Z., zastúpeného Mgr. J. H., advokátom v Z., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o **invalidný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 12. marca 2008, č.k. 13Sd/86/2007-19, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 12. marca 2008, č.k. 13Sd/86/2007-19, **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. X. zo 4. júna 2007 – ktorým rozhodla, že navrhovateľ podľa § 263a ods. 1 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) má nárok na čiastočný invalidný dôchodok podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 100/1988 Zb.“) od 24. mája 2006 v sume 4.013,- Sk mesačne s tým, že v súlade s § 263a ods. 5 zák.č. 461/2003 Z.z. mu od 24. mája 2006 nárok na čiastočný invalidný dôchodok zaniká a naďalej mu od 24.

mája 2006 patrí invalidný dôchodok v sume 4.702,- Sk mesačne určenej podľa zák.č. 461/2003 Z.z. – a odporkyňa náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku sa stotožnil so závermi odporkyne, ktorá podľa jeho názoru nepochybila a pri vydaní napadnutého rozhodnutia postupovala v súlade so zákonom. Poukázal tiež na skutočnosť, že z kontrolného posudku jednoznačne a zhodne vyplynulo, že zdravotný stav navrhovateľa zodpovedá kritériám čiastočnej invalidity a navrhovateľ v konaní nepreukázal, že jeho zdravotný stav je dlhodobu nepriaznivý s dôsledkami charakterizujúcimi invaliditu podľa zákona č. 100/1988 Zb.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že krajský súd nedostatočne zisťoval skutkový stav, nezaoberal sa preskúmaním všetkých skutočností ohľadne jeho zdravotného stavu a vyvodil nesprávne právne závery. Navrhovateľ namietal objektívnosť vydaného lekárskeho posudku, nakoľko bol vypracovaný posudkovým lekárom odporkyne a z dôvodu, že skoršie rozhodnutie z 21. apríla 2006, ktorým v skutočnosti došlo k odňatiu plného invalidného dôchodku, bolo rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp.zn. 23Sd 335/2006 právoplatne zrušené a pokiaľ by došlo k objektívnemu posúdeniu jeho zdravotného stavu, musela by mu odporkyňa prinavrátiť plnú výšku invalidného dôchodku, ako aj spätné vyplatenie, čomu sa zrejme chceli vyhnúť. Navrhovateľ zdôraznil, že nebola zohľadnená skutočnosť, akú má vzhľadom na jeho zdravotný stav, šancu sa zamestnať, keďže má také postihnutie, ktoré mu neumožňuje zaradiť sa do riadneho pracovného života. Podľa názoru navrhovateľa posudkový lekár nesprávne určil percentuálnu mieru jeho postihnutia, nakoľko s jeho diagnózou v zmysle prílohy č. 4 k zák. č. 461/2003 Z.z. sa pri poruchách správania hovorí o poklese v rozpätí od 35-40 %, k čomu by sa malo pripočítať závažné onkologické ochorenie 40-60%. Navrhovateľ tiež namietal spôsob spätného určenia invalidného dôchodku, ako aj výpočet jeho výšky, nakoľko v napadnutom rozhodnutí odporkyňa stanovila odňatie invalidného dôchodku na čiastočný invalidný dôchodok od 24. mája 2006, hoci k posúdeniu jeho zdravotného stavu došlo až 15. novembra 2007, teda až 1,5 roka potom ako spätné určili, čo navrhovateľ považoval za rozpor so zákonom, nakoľko posudok hovorí o zdravotnom stave v čase jeho skúmania a nie spätné. Teda pokiaľ by aj bola pripustená možnosť objektívnosti a správnosti lekárskeho posudku, odporkyňa bola povinná túto skutočnosť akceptovať až dňom podania lekárskeho posudku a nie pred preskúmaním zdravotného stavu. Navrhovateľ mal za to, že minimálne v časti spätného určenia platnosti výplaty čiastočného invalidného

dôchodku je toto rozhodnutie v rozpore so zákonom a odporkyňa by mala túto skutočnosť zosúladiť. Namietal tiež výšku priznaného invalidného dôchodku, lebo odporkyňa nebrala do úvahy valorizáciu predmetného dôchodku, keďže výšku 4.702,- Sk dosahoval neplatným rozhodnutím v roku 2006, a táto skutočnosť mala byť zohľadnená a dôchodok správne valorizovaný. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie zruší a vec vráti na nové konanie. Navrhovateľ si v rámci odvolania náhradu trov konania neuplatnil.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu nepovažovala dôvody uvedené navrhovateľom za opodstatnené. Zdôraznila, že zdravotný stav a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľa posúdili pre účely súdneho konania vecne príslušné orgány, pričom posudky boli vypracované po objektívnom posúdení výsledkov vyšetrení navrhovateľa a za jeho osobnej účasti. Vyhotovené posudky, ktoré sú logické a jednoznačné, boli okrem iného podkladom pre jej rozhodnutie, ako aj pre rozsudok prvostupňového súdu, ktorý navrhla potvrdiť. Zdôraznila, že o sume invalidného dôchodku bolo rozhodnuté rozhodnutím zo **4. júna 2007** v súlade s § 263a ods. 1 písm. b/ zák.č. 461/2003 Z.z. od zmeny sumy invalidného dôchodku z dôvodu preskúmania trvania invalidity podľa § 263a ods. 2 zák.č. 461/2003 Z.z. účinného do 18. júna 2006, t.j. ku dňu 24. mája 2006. K sume invalidného dôchodku uviedla, že navrhovateľovi vypláca naďalej invalidný dôchodok ku dňu 24. mája 2006 v sume 4.702,- Sk mesačne, čo je suma dôchodku podľa zák.č. 461/2003 Z.z., ktorú navrhovateľovi priznali rozhodnutím z **21. apríla 2006** a ktorá je vyššia ako suma invalidného dôchodku určená podľa zák.č. 100/1988 Zb.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Úlohou krajského súdu bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť rozhodnutia odporkyne, ktorým podľa § 263a zák.č. 461/2003 Z.z. po posúdení trvania invalidity, resp. čiastočnej invalidity podľa zák.č. 100/1988 Zb. rozhodla, že navrhovateľ má nárok na čiastočný invalidný dôchodok od 24. mája 2006 (t.j. odo dňa zníženia pôvodného invalidného dôchodku priznaného podľa § 29 zák.č. 100/1988 Zb.) v sume 4.013,- Sk mesačne. Súčasne podľa § 263a ods. 5 zák.č.

461/2003 Z.z. rozhodla, že nárok na tento (nižší) dôchodok podľa zák.č. 100/1988 Zb. zaniká a naďalej mu bude vyplácaný od 24. mája 2006 invalidný dôchodok priznaný podľa zák.č. 461/2003 Z.z. v sume 4.702,- Sk mesačne.

Z podkladov súdneho spisu vyplýva, že navrhovateľ v priebehu konania opakovane vyjadril nespokojnosť s tou skutočnosťou, že invalidný dôchodok, ktorý mu bol priznaný podľa § 29 zák.č. 100/1988 Zb. mu bol znížený na sumu zodpovedajúcu už len čiastočnému invalidnému dôchodku podľa § 37 zák.č. 100/1988 Zb. Podľa názoru navrhovateľa pre tento postup neboli dané dôvody, keďže jeho zdravotný stav je dlhodobo nepriaznivý a nedovoľuje mu vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie.

S poukazom na túto skutočnosť, krajský súd opodstatnene venoval pozornosť nielen tomu, či postup odporkyne zodpovedal meniacej sa právnej úprave nasledujúcej po náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č. PL.ÚS 25/05, ale aj tomu, či zmena invalidity na čiastočnú invaliditu bola u navrhovateľa náležite odôvodnená.

Odvolačný súd po oboznámení s podkladmi súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu odporkyne, sa v plnom rozsahu stotožnil s krajským súdom v tom, že závery posudkov posudkových lekárov, vypracovaných pre účely predmetného konania, treba považovať za objektívne a presvedčivo odôvodnené.

Z uvedených posudkov vyplýva, že u navrhovateľa sa jedná o dlhodobo stabilizovaný stav po radikálnej dysekcii krku a ľavého hypofaryngu pre zhubný novotvar v r. 2000 a 2001, pričom trpí tiež percepčnou poruchou sluchu s prevahou vľavo ľahkého stupňa, ako aj recidivujúcou depresívnou poruchou stredne ťažkou. Z posudku z 15. januára 2008 - vypracovaného pre účely prerokovania opravného prostriedku navrhovateľa - vyplýva, že po vyšetrení zdravotného stavu a zohľadnení novších lekárskeho nálezov-ORL a onkologického, odvolací lekár skonštatoval, že v zdravotnom stave navrhovateľa došlo k zlepšeniu. Stav navrhovateľa je dlhodobo stabilizovaný, bez recidívy a metastáz, po iradiačnej liečbe pretrváva ľahká percepčná porucha s prevahou vľavo. Dlhodobá stabilizácia zdravotného stavu navrhovateľa bola potvrdená aj aktualizovanými odbornými nálezmi - onkologickým a ORL, pričom psychiatrický nález poukázal na epizódu depresie, ktorá vyžadovala preliečenie.

Z uvedeného je zrejmé, že posudkoví lekári na základe objektívnych lekárskech nálezov vyhodnotili všetky zdravotné ťažkosti navrhovateľa so záverom, že spôsobujú len čiastočnú invaliditu navrhovateľa podľa § 37 ods. 3 písm. b/ zák.č. 100/1988 Zb.

Podľa názoru odvolacieho súdu odporkyňa postupovala v súlade so zákonom aj pri určení sumy čiastočného invalidného dôchodku, keď podľa § 263a ods. 5 zák.č. 461/2003 Z.z., rozhodla tak, že navrhovateľovi bude vyplácať od 24. mája 2006 invalidný dôchodok, priznaný podľa zák.č. 461/2003 Z.z., ktorý je vyšší.

Odvolací súd po oboznámení sa s predloženým kompletným spisovým materiálom krajského súdu vrátane administratívneho spisu odporkyne, skonštatoval, že v predmetnej veci bol náležite zistený skutkový stav a odporkyňa, ako aj krajský súd z neho vyvodili správne skutkové aj právne závery, s ktorými sa stotožnil. V odvolacom konaní navrhovateľ nepredložil také relevantné dôkazy, ktoré by závery uvedených posudkov spochybnili, resp. ktoré by tvrdili iný rozsah poškodenia, ako bol nimi ustálený. Čo sa týka nesúhlasu navrhovateľa so stanovením dátumu, od ktorého došlo k zmene jeho invalidity na čiastočnú invaliditu, odvolací súd konštatuje, že takýto postup vychádzal z objektívnych podkladov a bol v súlade s dňom, ku ktorému bolo preskúmané trvanie invalidity navrhovateľa v zmysle § 263 ods. 2 zák.č. 461/2003 Z.z. v znení účinnom do 18. júla 2006, tak ako to odporkyňa ukladá ust. § 263a ods. 1 písm. b/ zák.č. 461/2003 Z.z.

Za tohto stavu vo veci odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnému navrhovateľovi nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríla 2009

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

